

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

nr. 19.169 van 25 november 2008  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van  
X  
  
tegen:  
  
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

**A. Feitenrelaas**

*U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense afkomst, bent in 1975 geboren in Grozny.*

*In 1997 studeerde u er af aan het pedagogisch instituut. Van maart 1996 tot aan uw vertrek naar de bergen in 1999 werkte u samen met uw moeder in ziekenhuis nr. 4, waar u gewonden verzorgde. In april 1999 vaardigde Maskhadov een decreet uit waarin hij iedereen opriep het land te gaan verdedigen.*

*Ondanks het gevaar besloot u samen met uw broer en moeder naar de bergen te gaan. Zo vertrok u op 24 april 1999 naar het Vedenskij district. Op dat moment werd dat district beschoten en gebombardeerd. In april 1999 kwam uw zus Fasjida om tijdens een beschieting. U was op dat ogenblik samen met uw moeder en broer in de bergen. U ging er gewonden helpen. U kreeg er een brief van uw vader waarin hij schreef dat hij een appartement had gehuurd in Stanitsa Nesterovskaja in Ingoesjetië. Hij vroeg dat jullie zouden terugkomen.*

*Op 24 april 2000 verhuisde u naar Stanitsa Nesterovskaja. In 2002 vertrokken uw moeder, broer en zus naar Grozny. Ze besloten te gaan kijken naar hun huis in Grozny en na te gaan of ze eventueel konden terugkeren. U bleef in Ingoesjetië achter om verder op de markt goederen te kunnen verkopen.*

*Eind mei 2003 huwde u in Karabulak (volgens uw latere verklaringen in Alchan-Joert) op traditionele wijze met Chavazj Bitiyev. In augustus 2004 verhuisde u naar Karabulak.*

*Nadat de broer van uw man, die zich bij de rebellen had aangesloten, begin 2006 in het district Sjali werd omgebracht, vervoegde uw man de rebellen. Hij sloot zich aan bij de eenheid van Gelajev. U werd sindsdien zo een negen keer gecontroleerd waarbij naar uw man werd gevraagd, maar het ging er toen nog vredig aan toe. Tijdens de nacht van 10 op 11 april 2008 werd de in uw straat gelegen OMON-basis aangevallen door rebellen, waarbij vijf OMON-medewerkers sneuvelden. Op 14 april 2008 vielen vijf militairen uw huis binnen. Ze waren op zoek naar uw man. U zei dat jullie niet samenwoonden waarop een van hen u sloeg en zei dat u alle documenten moest brengen. Ze namen uw Russisch binnenlands paspoort, uw internationaal paspoort alsook de geboorteaktes van uw twee kinderen mee. Een militair nam u mee naar een andere kamer en probeerde u te verkrachten. Op dat ogenblik kwam een andere militair die u een convocatie overhandigde om zich de volgende dag te melden voor ondervraging, waarop de vijf militairen meteen uw huis verlieten. Degene die u de convocatie overhandigde zei dat u zich zeker moest melden, omdat u en uw kinderen anders zouden worden omgebracht. U ging naar uw buurvrouw, waarop u Bislan Gantemirov opbelde, die met uw moeder verwant was. U vernam van de buurvrouw dat ze ook in andere huizen waren binnengevallen. U belde Bislan Gantemirov op en vroeg hem om hulp.*

*Een man met de bijnaam "Boroda" (Baard) die u nog nooit eerder gezien had, haalde u op en bracht u met een Jeep naar Vedenov, waar u bij een koppel verbleef.*

*Na achttien dagen werd u teruggebracht naar Ingoesjetië.*

*U reed vervolgens met een vrachtwagen vanuit Nazran tot in Brest. U reed met een andere vrachtwagen van Brest tot in Duitsland. In Keulen stapte u in een minibus die u naar België vervoerde.*

*U kwam op 7 mei 2008 in België aan.*

*Hier in België vond u uw moeder, KHAMKHOEVA, geboren SAIGIRAEVA Satsita (o.v. 5.223.428), uw zus KHAMKHOYEVA Fatima (o.v. 5.223.428) evenals uw broer KHAMKHOEVA Majit (o.v. 5.178.909) terug.*

*U was in 2005 ook al eens in België geweest. U kwam toen met het vliegtuig vanuit Moskou naar België en ging in Ieper op zoek naar uw familieleden. Na drie dagen keerde u echter met het vliegtuig terug naar de Russische Federatie.*

2.1. Vooreerst moet worden opgemerkt dat het verzoekschrift een opeenstapeling is van theoretische beschouwingen die zonder orde worden gedebiteerd en waar het merendeel van de aangevoerde juridische argumenten, zoals de directe werking van artikel 1, A van de Conventie van Genève, de rechten van verdediging bij het Commissariaat-generaal, de volheid van rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de toepasselijkheid van het E.V.R.M. in het kader van asiel, en artikel 47 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, reeds herhaaldelijk hun beslag kregen zowel bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als bij hogere rechtscolleges.

De Raad is van oordeel dat "Dergelijke houding van een advocaat [niet] strookt met de eigenlijke rol die hij moet vervullen, met name op een consistente, loyale manier de rechten en belangen van zijn cliënt(-e) verdedigen en behartigen. Een advocaat is immers een medewerker van het gerecht." (RvS 31 januari 2005, nr. 139.948).

De Raad stelt vast dat het enige concrete onderdeel van het verzoekschrift de motivering van de bestreden beslissing aanvecht.

2.2. De motivering van de bestreden beslissing vangt aan als volgt:

*“ Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land op ernstige wijze vervolgd werd door uw autoriteiten nadat een OMON-basis in uw straat tijdens de nacht van 10 op 11 april 2008 werd aangevallen, waarop uw autoriteiten op 14 april 2008 bij u binnenvielen met de bedoeling uw man te vinden.*

*Er moet echter eerst en vooral worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt dat een dergelijke aanval op een OMON-basis in Karabulak zich niet tijdens de nacht van 10 op 11 april 2008 voordeed, zoals u verklaarde, maar wel op 16 april 2008. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zouden vijf militairen op 14 april 2008 (u benadrukte dat dit op 14 april 2008 gebeurde en niet op 15 april 2008, zoals door de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgetekend) in de nasleep van deze aanval bij u thuis zijn binnengestormd en u daarbij hebben mishandeld ondermijnd.”*

2.3. Verzoekster stelt dat het internet niet alle informatie bevat die in de wereld bestaat. Verzoekster verklaart dat zij zal proberen een krant te vinden die van het betrokken incident melding maakt. Verder wijst zij er op dat de overheid in Ingoesjetie veel doet om de gespannen toestand in het land te verbergen (zie annex bij verzoekschrift).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster geen informatie hieromtrent bijbrengt. Aldus blijft het motief staande. De Commissaris-generaal mag inderdaad in redelijkheid concluderen dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd indien er geen informatie kan worden gevonden betreffende het incident.

De bewijslast rust trouwens in de eerste plaats op verzoekster zelf, die i.c. in gebreke blijft.

2.5. De motivering van de bestreden beslissing vervolgt:

*“ Er moet verder worden opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties geen enkel document voorlegde aangaande uw man, de vader van uw twee kinderen, die zoals uit uw verklaringen blijkt, omwille van zijn activiteiten als strijder aan de oorzaak ligt van uw problemen (CGVS, p. 7). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas verder ondermijnd.*

*U legde verder evenmin enig document voor aangaande de broer van uw man, die begin 2006 als strijder zou zijn gesneuveld waarop uw man besloot zich bij de rebellen aan te sluiten. Nu verklaarde u weliswaar dat u door de omstandigheden van uw vertrek geen documenten kon meenemen (CGVS, p. 7). Aangezien u wel in staat bleek te zijn andere documenten mee te nemen, waaronder uw in 2001 uitgereikt rijbewijs, een diploma dat in 2001 werd geregistreerd evenals een attest over een door u gevolgde cursus in 1997, houdt uw uitleg in deze geen steek.”*

2.6. Verzoekster verklaart dat het wél duidelijk is waarom men haar documenten heeft afgenomen.

Verzoekster laat ook gelden moeilijk een bewijs te kunnen voorleggen van het feit dat haar man een rebel was.

Verder stelt verzoekster nog, wat betreft documenten: “In 1997 – een attest/inlichtingenblad, in 2001 – diploma, ik was het vergeten.”

2.7. De Raad is van mening dat verzoekster voorbijgaat aan de kern van de motivering.

Van verzoekster wordt natuurlijk geen -onmogelijk- bewijs verwacht van het feit dat haar man een rebel was, maar enkel een begin van bewijs van het bestaan van haar man en haar schoonbroer.

Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze inspanningen moet doen om zijn asielrelaas te staven, onder meer met documenten.

Indien dergelijke documenten niet kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker een geloofwaardige en onderbouwde reden opgeven voor het ontbreken ervan, onder meer door zijn pogingen tot het verkrijgen van documenten te staven.

Dat verzoekster tot op heden geen enkele moeite heeft gedaan om documenten te bekomen en nietszeggende opmerkingen uit over de motivering die op haar in gebreke blijven wijst, komt haar geloofwaardigheid helemaal niet ten goede.

De uitleg die verzoekster omtrent haar verklaringen *“In 1997 – een attest/inlichtingenblad, in 2001 – diploma, ik was het vergeten.”*, in het bij haar verzoekschrift gevoegde bijvoegsel geeft, verklaart hoe zij haar diploma en het attest verkregen heeft, maar maakt geen weerlegging uit van de motivering.

2.8. De motivering van de bestreden beslissing vervolgt:

*“ U legde de Belgische asielinstanties evenmin enig identiteitsdocument voor.*

*Zo verklaarde u dat uw binnenlands paspoort, uw internationaal paspoort evenals de geboorteaktes van uw twee kinderen door de vijf militairen werden meegenomen en u niet werden teruggegeven. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen als zouden militairen bij u thuis zijn binnengevallen als gevolg van de door u aangehaalde aanslag tijdens de nacht van 10 op 11 april 2008, kan evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent.*

*Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u informatie die in deze documenten zit vervat bewust probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties.*

*U legde de Belgische asielinstanties een oproepingsbrief voor waarin staat dat u zich op 15 april 2008 bij de politie-afdeling in Karabulak moet melden. U verklaarde dat deze convocatie u door een van de vijf militairen die uw huis binnenvielen op 14 april 2008 werd toegestopt. Hierboven werd reeds uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen aangaande deze inval.*

*Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat ernstig getwijfeld kan worden aan de authenticiteit van deze oproepingsbrief. Zo staat in dit briefje nergens vermeld aangaande welke zaak u werd opgeroepen, noch in welke hoedanigheid. Bovendien ontbreekt de volledige benaming en het adres van de instantie waarvan deze convocatie zou uitgaan evenals de naam van de persoon bij wie u zich zou hebben moeten melden.”*

2.9. Verzoekster verklaart dat een convocatie wellicht volgens bepaalde vormvereisten moest worden opgesteld, maar voert aan dat in een Republiek die bezet wordt en waar reeds lang de wetten en rechten niet meer worden nageleefd, deze vormvereisten verwateren; zij stelt dat dit ook geldt voor haar diploma waarop de datum ontbreekt.

Zij herhaalt dat haar identiteitsdocumenten werden meegenomen door de militairen.

2.10. De Raad stelt vast dat verzoekster het motief over het niet voorleggen van identiteitsdocumenten, niet weerlegt; zij herneemt louter haar verklaringen.

Wat betreft de oproeping wordt vastgesteld dat verzoekster het motief niet weerlegt dat overweegt dat er aan de inval geen geloof kan worden gehecht

Verzoeksters loutere beweringen om de motivering omtrent de vormgebreken in de oproeping te verklaren, klinken té zwak. De Raad acht het niet geloofwaardig dat de oproeping niet het volledige adres vermeldt, waar de opgeroepene verzocht wordt te verschijnen.

2.11. De motivering van de bestreden beslissing vervolgt:

*“ Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat u de Belgische asielinstanties in het ongewisse laat over dewerkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet uw land van herkomst te verlaten.*

*Bijgevolg maakt u het de Belgische asielinstanties onmogelijk om de gegrondheid van uw verklaarde vrees te beoordelen. Er kan ten aanzien van u dan ook geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen over subsidiaire bescherming worden vastgesteld.*

*De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen.*

*Uw diploma van uw studie aan het pedagogisch instituut alsook uw niet gedateerd getuigschrift over uw opleiding als verpleegster en uw attest van uw cursus boekhouding*

*tonen aan dat u deze opleidingen genoot, wat door mij niet wordt betwist. Uit uw rijbewijs blijkt dat dit document u begin 2001 in Ingoesjetië werd uitgereikt, hetgeen door mij evenmin in twijfel wordt getrokken.*

*Zoals hierboven reeds besproken, kan ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van de door u voorgelegde convocatie.*

*Uw advocaat legde op het einde van uw gehoor nog een medisch attest voor opgesteld door psychiater Vadim Telukov, die schrijft dat diverse symptomen die hij bij u heeft waargenomen aanleiding geven tot een verstoring van uw cognitieve functie.*

*Hoewel zeker begrip kan worden opgebracht voor de moeilijkheden die u zou ondervinden, moet worden opgemerkt dat het hier om een eenmalige consultatie gaat waarbij de arts zich beperkte tot het voorschrijven van een voedingssupplement.*

*Voor wat betreft de vermelding in het attest van een verstoring van de cognitieve functie blijkt uit de kwaliteit van het CGVS-gehoorverslag dat u ruim voldoende in staat was om uw asielrelaas op een autonome en functionele wijze te verdedigen.*

*Uw advocaat stuurde mij op 15 juli 2008 tenslotte nog een e-mailbericht door dat van uw zus Fatima uitgaat. Hierin staat dat uw man bij uw buurvrouw Ljuba Tumgojeva naar u en uw kinderen informeerde. Nadat uw buurvrouw uw man op de hoogte bracht van het feit dat er een poging was u fysiek te mishandelen, werd hij kwaad en zei hij dat hij u zou ombrengen. Hierboven werd echter al meermaals uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan de inval die bij u thuis zou hebben plaatsgevonden op 14 april 2008, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de inhoud van dit e-mailbericht.”*

2.12. Verzoekster verklaart in haar verzoekschrift (zie p. 5) dat “als zou ik een doel hebben om het even op welk manier naar België te komen zou ik het toen nog doen waarvoor ik veel mogelijkheden had. Ik wam nu omdat het noodzakelijk en levensgevaarlijk was voor mij en mijn kinderen (sic)”.

2.13. Dergelijke uitleg is niet in staat de motivering te weerleggen.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, is het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig; bij een ongeloofwaardig relaas is er geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is.

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Algemene informatie is daartoe onvoldoende.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De neergelegde informatie toont aan dat de situatie in Tsjetsjenië precair is op een aantal vlakken, maar niet dat er sprake zou zijn van een situatie zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. Het feit dat uit stuk 2 blijkt dat Vluchtelingenwerk Vlaanderen niemand wenst te ondersteunen die vrijwillig wenst terug te keren naar de regio, verandert niets aan deze vaststelling.

Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat bij gebrek aan identiteitsdocumenten verzoekster ook niet aannemelijk maakt dat zij werkelijk uit Tsjetsjenië afkomstig is, waardoor de subsidiaire beschermingsstatus zowieso niet kan worden toegekend.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 25 november 2008 door:

|                      |                                                    |
|----------------------|----------------------------------------------------|
| dhr. M. BONTE,       | wnd. voorzitter,<br>rechter in vreemdelingenzaken, |
| dhr. J. MAESSCHALCK, | toegevoegd griffier.                               |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**J. MAESSCHALCK**

**M. BONTE**